

Sygn. akt III RC 78/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dąbrowie Tarnowskiej, III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący : SSR Zbigniew Lis

Protokolant : st. sekr. sąd. Beata Szlosek

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2015 r. w Dąbrowie Tarnowskiej

sprawy z powództwa małoletnich: N. B. (1) i N. B. (2)- reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego - matkę M. B.

przeciwko S. B.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz małoletnich powódek: N. B. (1) alimenty w kwotach po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie i N. B. (2) alimenty w kwotach po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie, to jest łącznie 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie - płatne począwszy od dnia 19 lutego 2015 roku do 10. dnia każdego po sobie następującego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek raty - do rąk M. B. jako przedstawiciela ustawowego małoletnich powódek;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. przyznaje adw. M. G. ze środków budżetowych tutejszego Sądu kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote 80/100) tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora pozwanego;

IV. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz małoletnich powódek: N. B. (1) i N. B. (2) kwotę 2.160 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego - płatną do rąk M. B. jako przedstawiciela ustawowego małoletnich powódek;

V. odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi;

VI. nadaje wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.

Przewodniczący:

Sygn. akt: III RC 78/15

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Dąbrowie Tarnowskiej

z dn. 28 grudnia 2015 r.

M. B. – działając w imieniu małoletnich córek: N. (1) i N. B. (2) - wystąpiła do tut. Sądu w dn. 19 lutego 2015 r. z pozwem przeciwko S. B., w którym domagała się zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniej N. B. (1) tytułem alimentów kwoty 600 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniej N. B. (2) tytułem alimentów kwoty 400 zł miesięcznie, tj. łącznie kwot po 1.000 zł miesięcznie, płatnych do rąk M. B. jako ustawowego przedstawiciela małoletnich powódek do 10. dnia każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Domagała się również zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletnich powódek kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że powódki są córkami z małżeństwa pozwanego S. B. i M. B.

N. B. (1) urodziła się w dniu (...)r. w D., w czasie wniesienia pozwu była uczennicą klasy III Gimnazjum w G. (...), a od września 2015 r. miała rozpocząć naukę w Liceum Ogólnokształcącym w D..

N. B. (2) urodziła się w dniu (...) r. w D. i pozostaje pod stałą opieką matki.

Małoletnie powódki zamieszkują wraz z matką. Mieszkając z dziećmi M. B. ponosi następujące miesięczne opłaty: za prąd zaliczkowo 90,87 zł, za gaz w butli - 60 zł, za wodę - około 60 - 70 zł, za telefon - około 30 zł, za TV satelitarną - 40 zł. Opłaty za wywóz śmieci wynoszą 54 zł kwartalnie, również kwartalnie matka powódek uzupełnia stan konta telefonu komórkowego N. B. (1), co kosztuje 50 zł.

Do innych stałych opłat, ponoszonych comiesięcznie przez matkę powódek należą raty z tytułu pożyczek bankowych, w tym 122 zł z tytułu zakupu kosiarki oraz 208,71 zł z tytułu zakupu laptopa dla N. B. (1). Ponadto matka powódek opłaca podatek od nieruchomości w wysokości 135 zł.

Z tytułu wydatków na żywność wydaje 800 zł miesięcznie dla całej rodziny, zatem na każdą z powódek przypada kwota około 266 zł, na zakup środków czystości wydaje około 50 zł miesięcznie. Na zakup podstawowych środków higieny osobistej miesięczne wydatki wynoszą około 80-100 zł. N. z racji wieku matka zakupuje dodatkowo szampon dziecięcy i dziecięcą pastę do zębów, co kosztuje około 20 zł miesięcznie.

Na zakup odzieży i obuwia dla córek M. B. wydaje przeciętnie około 150 zł miesięcznie, przy czym nie są to zakupy systematyczne. Garderoba córek jest uzupełniana sukcesywnie - w zależności od potrzeb i sezonu, z czego około 2/3 tych wydatków generuje N., której potrzeby są większe i wynikają z jej wieku i uczęszczania do szkoły.

N. B. (1) ponadto wymaga zakupu podręczników, przyborów i pomocy szkolnych, a w związku z rozpoczęciem bieżącego roku szkolnego wydatki na książki (używane) oraz pozostałe potrzebne przybory wyniosły ok. 200 zł.

Wg twierdzeń pozwu pozwany przebywa w Niemczech, dokąd wyjechał latem 2014 r. w celach zarobkowych. Przez pięć miesięcy, tj. od sierpnia do grudnia 2014 r. przekazał łącznie na potrzeby dzieci i ich matki kwotę 1.100 euro, natomiast dla N. dodatkowo kwotę 100 euro na jej potrzeby. Od stycznia 2015 roku pozwany zaprzestał łożenia pieniędzy, co sprawiło, że małoletnie powódki znalazły się w niedostatku.

Matka powódek ma wykształcenie zawodowe, do dnia wniesienia powództwa ostatnio była zatrudniona jako pomoc biurowa w firmie (...), zaś po urlopie macierzyńskim i wychowawczym nie została już przyjęta do pracy i przez trzy miesiące pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba poszukująca pracy i do chwili obecnej nie otrzymała żadnej oferty. Natomiast do utrzymania dzieci przyczynia się swoim osobistym staraniem.

Ponadto M. B. i pozwany są współwłaścicielami nieruchomości, stanowiącej działkę zabudowaną budynkiem mieszkalnym o powierzchni 0,15 ha. Innego majątku nie posiadają.

Pozwany jest z zawodu murarzem. Przebywając za granicą podjął pracę jako budowlaniec, wedle wiedzy matki powódek miał założyć własną działalność gospodarczą. Pozwany wynajmował mieszkanie razem z siostrą matki

powódek, składając się po 250 euro na czynsz i 15 euro na energię elektryczną. Wg posiadanych przez matkę powódek informacji na dzień wniesienia powództwa pozwany wykonywał prace zlecone ze stawką 10 euro na godzinę, zatem pracując w systemie 10 - godzinnym przez sześć dni w tygodniu był w stanie zarobić około 2400 euro miesięcznie.

M. B. podała, że pozwany przez ok. dwa miesiące poprzedzające złożenie pozwu nie utrzymywał żadnego kontaktu z dziećmi, nie interesował się nimi ani też nie kontaktował się z ich matką. Oprócz przekazywanych do grudnia 2014 r. pieniędzy nie przekazywał dzieciom żadnych prezentów z okazji świąt czy ich imienin lub urodzin.

Kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego S. B. wnosił o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o zasądzenie alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie na rzecz N. B. (1) i 300 zł miesięcznie na rzecz N. B. (2) oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz kuratora pozwanego nieuiszczonego w całości ani w części wynagrodzenia za udzielenie pomocy prawnej nieznanemu z miejsca pobytu pozwanemu wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew wskazał, że kwestionuje wysokość podawanych w uzasadnieniu pozwu potrzeb małoletnich, które w jego opinii są zawyżone oraz poddał w wątpliwość podawane przez M. B. możliwości majątkowe pozwanego. Zarzucił, że fakt, iż pozwany nie utrzymywał kontaktu z rodziną i zaprzestał wysyłania pieniędzy, co wcześniej czynił, uzasadnia przypuszczenie, że jego sytuacja majątkowa i osobista jest zła.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. B. i M. B. z domu N. są małżeństwem od (...)r.

Dowód:

- odpis skrócony aktu małżeństwa ww. osób – k. 6
- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Z małżeństwa tego urodziły się dwie córki: N. B. (1) ur. (...)r. i N. B. (2) ur. (...)

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia N. B. (1) – k. 6
- odpis skrócony aktu urodzenia N. B. (2) – k. 6
- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek - M. B. – k. 52 - 53

Około sierpnia 2014 roku pozwany wyjechał w celach zarobkowych do Niemiec.

Dowód:

- zeznania świadka C. B. – k. 51v - 52
- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Przed wyjazdem do Niemiec pozwany wraz z żoną i dziećmi mieszkali razem w G. w domu na działce stanowiącej ich wspólność majątkową.

Działka ma powierzchnię 15 arów, w tym 10 arów gruntów rolnych nie stanowiących gospodarstwa rolnego.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 – 53

- zaświadczenie Burmistrza D. z dn. 04.02.2015 r. – k. 6

S. B. przed wyjazdem był zatrudniony w Polsce na umowę o pracę na czas nieokreślony jako pracownik budowlany.

Dowód:

- zeznania świadka C. B. – k. 51v - 52

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Zarabiał ok. 3.500 – 3.800 zł netto miesięcznie.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Mieszkając w Polsce całą pensję S. B. przynosił do domu.

Wydawał jednak dużo pieniędzy na niewiadome cele i zaciągał pożyczki. Obecnie M. B. spłaca pożyczkę, którą zaciągnął pozwany - w ratach po 112 zł miesięcznie. Termin płatności ostatniej raty przypada na wrzesień 2017 r.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 – 53

Pozwany S. B. obecnie ma 40 lat. Posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe w zawodzie pracownika budowlanego.

Dowód:

- zeznania świadka C. B. – k. 51v - 52

- odpis skrócony aktu małżeństwa S. i M. B. – k. 6

Po wyjeździe do Niemiec pozwany zamieszkał razem z siostrą żony.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Do końca 2014 roku przysyłał pieniądze na utrzymanie rodziny. Od stycznia 2015 r. jednak przestał przysyłać jakiegokolwiek kwoty. Zaprzestał też kontaktu z rodziną, a także wyprowadził się od siostry M. B. i wynajął mieszkanie w miejscowości V., gdzie do tej pory zamieszkuje.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

W 2015 r. N. B. (1) była na dwutygodniowych wakacjach w Niemczech. Przebywała w tym czasie u siostry matki. W trakcie swojego pobytu widywała się z ojcem. Pozwany kupił córce telefon komórkowy, przybory do szkoły i odzież oraz dał jej 200 euro.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 – 53

- częściowo zeznania świadka C. B. – k. 51v - 52

W tym czasie pozwany pracował cały czas w budownictwie.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 – 53

S. B. ponownie nawiązał kontakt z M. B. i obecnie kontaktuje się z nią średnio co 4 miesiące. Natomiast ok. października i listopada 2015 r. przesłał jej odpowiednio 200 i 350 euro.

Z tych pieniędzy M. B. spłaca także raty ww. pożyczki i opłatę w kwotach po 50 zł miesięcznie za telewizję „(...)”, którą pozwany ogląda w Niemczech.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 – 53

Pozwany zadeklarował wobec żony przez telefon chęć płacenia po 300 euro co miesiąc na utrzymanie rodziny i uiszczanie ww. płatności.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 – 53

Matka powódek – M. B. obecnie ma 40 lat i posiada zawód wyuczony - kucharz.

M. B. nie pracuje i nie pobiera żadnych zasiłków rodzinnych, gdyż potrzebne są odpowiednie zaświadczenia o dochodach pozwanego, a takimi nie dysponuje. Nadal mieszka z córkami w domu w G..

S. B. także nie pobiera w Niemczech zasiłków rodzinnych na córki.

Od połowy maja do końca lipca 2015 r. matka powódek przebywała w Anglii w celach zarobkowych. Pracowała tam jako opiekunka do dziecka i przywiozła 1.600 funtów z zarobionych pieniędzy. Do Anglii zabrała młodszą córkę N. Natomiast N. została pod opieką jej matki.

Powódki wraz z matką do października 2015 r. utrzymywały się jedynie z oszczędności zgromadzonych przez M. B.

Aktualnie matka powódek jest zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku, poszukuje pracy i zamierza ponownie wyjechać do Anglii na okres 2-3 miesięcy w celach zarobkowych z młodszą córką - N..

M. B. posiada samochód marki F. (...), rocznik (...).

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

N. B. (1) obecnie uczęszcza do I klasy Liceum Ogólnokształcącego w D., gdzie dojeżdża busem, płacąc za jeden bilet 3 zł, a N. B. (2) nie chodzi do przedszkola i pozostaje pod opieką matki.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Matka powódek ponosi następujące stałe opłaty związane z utrzymaniem domu, w którym mieszka wraz z córkami: 90 zł miesięcznie za energię elektryczną, 60 zł miesięcznie za butlę z gazem, 60-70 zł miesięcznie za wodę, z tym, że

ostatni rachunek wyniósł 45 zł, 54 zł na kwartał za wywóz śmieci, 30 zł miesięcznie za telefon na kartę, 50 zł na kwartał za telefon na kartę starszej córki – N..

Dom jest ogrzewany węglem. W bieżącym okresie grzewczym matka powódek dotychczas zakupiła półtorej tony węgla za łączną kwotę 1.155 zł i drewno za kwotę 600 zł.

Ponadto M. B. ponosi koszty związane z dojazdami starszej córki N. do szkoły - tygodniowo 30 zł. Na zakup jej podręczników wydała około 500 zł, na ubezpieczenie córki w szkole wydała 30 zł oraz opłaciła wycieczkę szkolną w wysokości 70 zł.

Wyżywienie i zakup środków higienicznych dla powódek i ich matki to koszt ok. 800 zł miesięcznie.

Małoletnie powódki są generalnie zdrowe, z tym, że N. B. (1) ma chorą tarczycę i leczy się prywatnie. Wizyta u lekarza to wydatek 80 zł, a badanie USG 40 zł – raz w roku. Leki kosztują 6 zł na 50 dni.

Dowód:

- zeznania przedst. ust. małoletnich powódek M. B. – k. 52 - 53

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadka C. B. oraz zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powódek.

Wszystkie dowody z dokumentów zasługiwały w całości na wiarę, gdyż nie ujawniły się żadne okoliczności podważające ich autentyczność bądź prawdziwość zawartych w nich treści.

Także zeznania matki powódek były wiarygodne, bowiem były logiczne i korespondowały z treścią dowodów z dokumentów.

Wiarygodne również były w większości depozycje świadka C. B.. Sąd jednak nie dał jej wiary, że wg jej wiedzy, którą nabyła od pozwanego - pozwany S. B. przez jakiś czas pozostawał w Niemczech bezdomny i spał na ulicy.

Pozwany bowiem posiada kwalifikacje w budownictwie, a jak powszechnie wiadomo, praca w tym sektorze usług jest dobrze płatna, przy czym na tego rodzaju usługi jest duży popyt na rynku niemieckim. Poza tym pozwany miał w Polsce dobrze płatną pracę, z której zrezygnował, żeby m.in. prawdopodobnie zarabiać więcej za granicą. Stąd dla Sądu twierdzenia te były niewiarygodne.

Natomiast samą okoliczność stanowiącą przyczynę wyjazdu pozwanego Sąd uznał za nieustaloną, gdyż M. B. i C. B. zeznawały w sposób odmienny. Świadek C. B. raz twierdziła, że przyczyną wyjazdu pozwanego za granicę były zdrady małżeńskie M. B., a następnie, że niezadowolenie synowej z poziomu osiągniętych przez niego zarobków w Polsce.

Natomiast M. B. zeznała, że pozwany sam chciał wyjechać i samodzielnie podjął tę decyzję. W niniejszym postępowaniu brak było innych obiektywnych dowodów, zaś zasady logiki i doświadczenia życiowego nie pozwalały na wyciągnięcie jednoznacznych wniosków w tym zakresie na podstawie przedstawionych przez strony dowodów. Dlatego też Sąd nie ustalił, co było przyczyną wyjazdu S. B. zagranicę, a w szczególności, czy przyczyną tą było pozostawanie żony w związku z innym mężczyzną, aczkolwiek te okoliczności nie były istotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Z tych samych względów Sąd nie ustalił także, czy przed wyjazdem pozwany nadużywał alkoholu.

Sąd pominął dowód w postaci przesłuchania pozwanego, gdyż pozwany jest nieznaną z miejsca pobytu.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dzieci stanowi przepis art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie

jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Stosownie zaś do treści art. 135 § 1 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym stosownie do treści art. 135 § 2 kro, wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Trzeba jednak podkreślić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane przez osobę zobowiązaną do alimentacji, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, pozwany posiada kwalifikacje oraz doświadczenie w robotach budowlanych. Praca w tym sektorze usług pozwala na osiągnięcie stosunkowo wysokich dochodów, zaś zarobki osiągnięte w Niemczech są znacznie wyższe od zarobków w Polsce. Obecnie pozwany pracuje i stać go na wynajmowanie mieszkania.

Ponadto pozwany zrezygnował z dobrze płatnej, stałej pracy w Polsce i wyjechał do Niemiec. W Polsce bowiem zarabiał netto około 3.500 zł do 3.800 zł. Jak zaś wyżej wskazano, przy ocenie możliwości materialnych osoby zobowiązanej do alimentacji bierze się pod uwagę potencjalne możliwości tej osoby, a nie faktycznie osiągnięte dochody.

Zatem skoro pozwany zrezygnował z dobrze płatnej pracy w Polsce i wyjechał do Niemiec, jego możliwości zarobkowe powinny znacznie wzrosnąć, lub przynajmniej utrzymać się na dotychczasowym poziomie i zapewne tak jest, skoro do tej pory nie zdecydował się on na powrót do Polski.

Oczywiście Sąd wziął pod uwagę, że pozwany ponosi wydatki związane z jego własnym utrzymaniem. Jednak przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, jakie faktycznie pozwany ponosi wydatki na swoje utrzymanie. Należy również zwrócić uwagę, że sam pozwany, jak wynika z depozycji M. B., zadeklarował przesyłanie miesięcznej kwoty 300 euro, czyli równowartości ok. 1.300 zł – 1.350 zł miesięcznie, a pomniejszając tę kwotę o kwotę miesięcznej raty zaciągniętej pożyczki 112 zł oraz opłatę abonamentową za telewizję w kwocie 50 zł, daje to kwotę ok. 1.150 zł miesięcznie. Należy stąd wywnioskować, że poziom jego osobistych wydatków pozwala mu na płacenie 900 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Matka powódek natomiast realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec córek, stosownie do treści art. 135 § 2 kpc, poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, gdyż sprawuje pieczę nad nimi.

Sąd jednak wziął też pod uwagę fakt, że M. B. zaczęła okresowo wyjeżdżać za granicę i osiągać dochody. Tak więc powinna również partycypować w kosztach utrzymania córek stosownie do swoich możliwości.

Wobec powyższych okoliczności Sąd uznał, że pozwanego powinno być stać na płacenie łącznej kwoty alimentów w wysokości 900 zł miesięcznie, w tym 400 zł na rzecz N. B. (2) oraz 500 zł na rzecz N. B. (1) i zasądził w/w kwoty począwszy od dn. 19 lutego 2015 r., tj. od dn. wniesienia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami, przy czym odsetki za opóźnienie zasądził na podstawie art. 481 § 1 i § 2 kc.

Natomiast w pozostałej części, tj. w stosunku do powódki N. B. (1) co do kwoty 100 zł miesięcznie Sąd oddalił powództwo, gdyż uznał, że zasądzona kwota 500 zł powinna być wystarczająca i pokryć jej usprawiedliwione potrzeby.

Sąd przyznał kuratorowi nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, na podstawie § 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia MS z dn. 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013 r., poz. 1476), wynagrodzenie za pełnienie tej funkcji w

minimalnej stawce wynagrodzenia adwokackiego, tj. w kwocie 60 zł z doliczeniem 23-procentowego podatku VAT (§ 7 ust. 1 pkt 11 rozp. MS z dn. 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. - Dz.U. z 2013 r. poz. 461)).

Koszty postępowania po myśli art. 100 kpc zd. pierwsze w zw. z art. 98 kpc, zostały stosunkowo rozdzielone między stronami. Wartość przedmiotu sporu wyniosła 12.000 zł, a pozwany uległ żądaniu pozwu w wysokości 10.800 zł. Sąd w przedmiotowej sprawie powódki uzyskały dla siebie korzystne rozstrzygnięcie łącznie w 90 %. Sąd rozdzielił koszty biorąc pod uwagę, że jedynie powódki poniosły koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika profesjonalnego w stawce minimalnej w wysokości 2.400 zł. Zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powódek kwotę 2.160 zł tytułem zwrotu 90 % kosztów zastępstwa procesowego.

Dodatkowo Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi stosownie do art. 113 ust. 4 ustawy z dn. 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, gdyż pozwany jest nieznan z miejsca zamieszkania i ewentualna egzekucja byłaby z tego względu niemożliwa. Natomiast w stosunku do powódek odstąpiono od obciążania ich 10 % kosztów, gdyż małoletnie nie osiągają dochodów.

Ponadto Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

SSR Zbigniew Lis